

SPREJETA BESEDILA

Začasna izdaja

P8_TA-PROV(2018)0314

Smernice za države članice, s katerimi bi preprečili kriminalizacijo humanitarne pomoči

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 5. julija 2018 o smernicah za države članice, s katerimi bi preprečili kriminalizacijo humanitarne pomoči (2018/2769(RSP))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Direktive Sveta 2002/90/ES z dne 28. novembra 2002 o opredelitvi pomoči pri nedovoljenem vstopu, tranzitu in prebivanju¹ (direktiva o pomoči),
- ob upoštevanju Okvirnega sklepa Sveta z dne 28. novembra 2002 o krepitevi kazenskega okvira na področju preprečevanja nudenja pomoči pri nedovoljenem vstopu, tranzitu in prebivanju² (okvirni sklep),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 27. maja 2015 o vzpostavitvi akcijskega načrta EU za boj proti tihotapljenju migrantov (2015–2020) (COM(2015)0285),
- ob upoštevanju delovnega dokumenta služb Komisije z dne 22. marca 2017 o oceni pravnega okvira EU zoper nudenje pomoči pri nedovoljenem vstopu, tranzitu in prebivanju v okviru programa REFIT: sveženj ukrepov za boj proti tihotapcem ljudi (Direktiva 2002/90/ES in Okvirni sklep 2002/946/JHA) (SWD (2017)0117),
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 18. aprila 2018 o napredku pri globalnih dogovorih OZN o varnih, urejenih in zakonitih migracijah in o beguncih³,
- ob upoštevanju študije z naslovom „Fit for purpose? The Facilitation Directive and the criminalisation of humanitarian assistance to irregular migrants“ (Ali je direktiva o pomoči ustrezna? Direktiva o pomoči in kriminalizacija humanitarne pomoči migrantom brez urejenega statusa), ki jo je objavil Generalni direktorat za notranjo politiko leta 2016,
- ob upoštevanju študije Agencije Evropske unije za temeljne pravice o kriminalizaciji migrantov brez urejenega statusa in oseb, ki se z njimi ukvarjajo, objavljene leta 2014,

¹ UL L 328, 5.12.2008, str. 17.

² UL L 328, 5.12.2008, str. 1.

³ Sprejeta besedila, P8_TA(2018)0118.

- ob upoštevanju dokumenta komisarja Sveta Evrope za človekove pravice z dne 4. februarja 2010 o kriminalizaciji migracij v Evropi: posledice za človekove pravice, objavljenega,
 - ob upoštevanju Protokola OZN proti tihotapljenju migrantov po kopnem, morju in zraku, ki dopolnjuje Konvencijo OZN proti mednarodnemu organiziranemu kriminalu, sprejetega z resolucijo 55/25 z dne 15. novembra 2000 na 55. zasedanju Generalne skupščine OZN (protokol OZN proti tihotapljenju),
 - ob upoštevanju poročila posebnega poročevalca Združenih narodov za človekove pravice migrantov z dne 24. aprila 2013 o upravljanju zunanjih meja Evropske unije in njegovem vplivu na človekove pravice migrantov – regionalna študija,
 - ob upoštevanju vprašanja Komisiji o smernicah za države članice glede preprečevanja kriminalizacije humanitarne pomoči (O-000065/2018 – B8 -0034/2018),
 - ob upoštevanju predloga resolucije Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve,
 - ob upoštevanju člena 128(5) in člena 123(2) Poslovnika,
- A. ker je Komisija v Akcijskem načrtu EU za boj proti tihotapljenju migrantov (2015–2020) poudarila, da je treba zagotoviti, da so vzpostavljene ustrezne kazenske sankcije, hkrati pa preprečiti tveganje kriminalizacije tistih, ki nudijo humanitarno pomoč migrantom v stiski, in izboljšati obstoječi sveženj EU o preprečevanju nudenja pomoči, ki obsega direktivo in spremljajoči okvirni sklep;
 - B. ker je v členu 1(2) direktive o pomoči predvideno nezavezujoče izvzetje za nudenje humanitarne pomoči, na podlagi katerega se lahko države članice odločijo, da tovrstne pomoči ne bodo kriminalizirale;
 - C. ker je Parlament v svoji resoluciji z dne 18. aprila 2018 o napredku pri globalnih dogovorih OZN o varnih, urejenih in zakonitih migracijah in o beguncih pozval, naj se humanitarna pomoč ne kriminalizira in naj se povečajo zmogljivosti za iskanje in reševanje ljudi v stiski, naj vse države dajo na voljo več zmogljivosti in naj se prizna pomen podpore, ki jo zagotavljajo zasebni akterji in nevladne organizacije pri izvajanju operacij reševanja na morju in na kopnem;
 - D. ker je Komisija v svojem delovnem dokumentu o oceni svežnja o preprečevanju nudenja pomoči v okviru programa REFIT poudarila, da bi z večjo izmenjavo znanja in primerov dobrih praks med tožilci, organi kazenskega pregona in civilno družbo lahko prispevali k izboljšanju sedanjega stanja in preprečili kriminalizacijo resnične humanitarne pomoči;
 - E. ker člen 1(1)(b) direktive o pomoči državam članicam ne nalaga obveznosti nekaznovanja tistih, ki nudijo pomoč pri nezakonitem prebivanju, kadar njen namen ni finančna korist, in ker okvirni sklep ne vključuje obveznih določb za preprečevanje kaznovanja dejanj, ki se izvajajo s humanitarnim namenom ali v izrednih razmerah;
1. opozarja, da morajo države članice v skladu z direktivo o pomoči in spremljajočim okvirnim sklepom izvajati zakonodajo o uvedbi kazenskih sankcij zoper pomoč pri nezakonitem vstopu, tranzitu in prebivanju;

2. je zaskrbljen zaradi nenamernih posledic svežnja o preprečevanju nujenja pomoči za državljane, ki nudijo humanitarno pomoč migrantom, in za socialno kohezijo celotne družbe, ki migrante sprejema;
3. poudarja, da se v skladu s protokolom OZN o tihotapljenju humanitarna pomoč ne bi smela obravnavati kot kaznivo dejanje;
4. ugotavlja, da morajo akterji, ki se ukvarjajo s humanitarno pomočjo, ki podpira in dopolnjuje življenjsko pomembne ukrepe, ki jih izvajajo pristojni organi držav članic, delovati znotraj pristojnosti, ki so za humanitarno pomoč določene v direktivi o pomoči, in da mora njihovo delovanje potekati pod nadzorom držav članic;
5. obžaluje, da je zelo malo držav članic preneslo izvzetje za nudenje humanitarne pomoči, določeno v direktivi o pomoči, in ugotavlja, da bi bilo treba izvzetje uporabljati kot oviro za kazenski pregon, da bi preprečili pregon posameznikov in organizacij civilne družbe, ki nudijo humanitarno pomoč migrantom;
6. poziva države članice, naj prenesejo izvzetje za nudenje humanitarne pomoči, določeno v direktivi o pomoči, in vzpostavijo ustrezne sisteme za spremljanje izvrševanja in učinkovite uporabe svežnja o preprečevanju nujenja pomoči, tako da zbirajo in letno beležijo število oseb, aretiranih zaradi nujenja pomoči na meji in v notranjosti, število začelih sodnih postopkov, število obsodb, podatke o tem, kako se določijo kazni, in razloge za opustitev preiskave;
7. poziva Komisijo, naj sprejme smernice za države članice in določi, katere oblike pomoči ne bi smele biti kriminalizirane, da se zagotovita jasnost in enotnost pri izvajanju obstoječega pravnega reda, vključno s členom 1(1)(b) in 1(2) direktive o pomoči, in poudarja, da bodo jasna merila zagotovila večjo skladnost kazenskopravne obravnave pomoči v državah članicah in omejila neupravičeno kriminalizacijo;
8. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Komisiji, Svetu ter vladam in parlamentom držav članic.